Sébastien Faure

Auguste Louis Sébastien Faure (Saint-Etienne, 6 januari 1858 - Royan, 14 juli 1942) was een anarchist, vrijdenker en activist uit Frankrijk die zich o.a. bezig hield met secularisme. Binnen de anarchistische beweging was hij een voorvechter van het synthese anarchisme.[1][2]

Sébastien Faure

Biografie

Sébastien Faure kwam uit een katholieke familie uit de middenklasse in Saint-Etienne, nabij Lyon in Frankrijk. Hij genoot een 'goede' opvoeding, liep school bij de Jezuieten en was voorbestemd om priester te worden. Maar na de vroege dood van zijn vader kwam hij in verzekeringszaken terecht. En na zijn militaire dienst belandde hij voor een jaar in Engeland. Daarna trad hij in het huwelijk en verhuisde hij naar Bordeau. Spoedig verloor hij zijn religieus geloof en hij werd socialist. In 1885 deed hij in de Gironde mee aan de verkiezingen als kandidaat van de marxistische *Parti Ouvrier*.

Maar onder invloed van Peter Kropotkin, Élisee Reclus en Joseph Tortelier evolueerden zijn ideeën richting anarchisme en in 1888 brak hij met de *Parti Ouvrier*. Hij vestigde zich in Parijs en voor de rest van zijn leven zou hij een overtuigde propagandist van het anarchisme worden. Faure scheidde van zijn vrouw (al zou hij zich jaren later terug met haar verzoenen) en werd een actieve spreker en schrijver die zijn volledige inkomen verdiende met het geven van lezingen in heel het land. Hij was niet direct een originele denker maar hij wist heel goed de ideeën van anderen te vertolken en te populariseren. Binnen de anarchistische beweging was hij trouwens een eerder gematigd figuur die met zijn eclectische aanpak alle stromingen binnen dit anarchisme trachtte tot eenheid te brengen. Zo liet hij zich eind jaren negentig niet onmiddellijk overtuigen door de anarcho-syndicalistische standpunten al was hij wel als anarchist actief in de syndicaten. Zo was hij ook geen overtuigd individualist maar tegelijkertijd wist hij het individualisme toch naar waarde in te schatten. En hij was geen voorstander van gewelddadige actiemiddelen terwijl hij wel sympathie koesterde voor hen die dat propageerden. Faure was geen anarchist van de daad, maar desalniettemin werden zijn bezigheden door de overheid nauwgezet gevolgd, wat geregeld resulteerde in arrestatie en kortstondige opsluiting.

In aanvang werkte hij nauw samen met de bekende anarchiste Louise Michel, maar spoedig trad hij

autonoom op. Zodoende werd hij zelf een van de bekende anarchisten in het land. Hij werkte bovendien mee aan de uitgave van verschillende libertaire bladen, bijvoorbeeld in 1895 gaf hij samen met Louise Michel het weekblad Le Libertaire uit, dat bleef verschijnen tot in 1914. In 1899 werd Le Libertaire een tijdlang vervangen door het dagblad *Journal du Peuple* en Faure engageerde zich in die dagen ook in de Dreyfus-beweging.

Verder gaf hij in 1901-1902 in Lyon het dagblad *Le Quotidien* uit. Vanaf 1903 was hij actief in de beweging voor geboortecontrole en vanaf 1904 tot in 1917 zat hij achter de libertaire school *La Ruche* (de bijenkorf) te Rambouillet (nabij Parijs). Sébastien Faure was een gematigde tegenstander van de Eerste Wereldoorlog en het militarisme dat daarmee gepaard ging. Zo gaf hij eind 1914 het manifest Vers la Paix uit en van april 1916 tot december 1917 het linkse weekblad *Ce qu'il faut dire*. En na de oorlog vond onder zijn impuls *Le Libertaire* een nieuw leven (de heruitgave van het blad bleef verschijnen tot in 1939).

In 1921 werd hij de voorman van de anarchistische kritiek op de communistische dictatuur in de Sovjet-Unie en in januari 1922 ging hij van start met het maandblad *La Revue Anarchiste*, het belangrijkste anarchistische tijdschrift van Frankrijk tijdens het interbellum[4]. In de jaren twintig verzette hij zich tegen het sektarisme binnen de linkse kringen van die dagen en hij ging pleiten voor wat hij de '*anarchistische synthese*' noemde: een libertaire bundeling van individualisme, communisme en syndicalisme. Faure stond in 1928 mee aan de wieg van de nationale *Association des Federalistes Anarchistes* en hij startte met het blad *La Voix Libertaire* dat zoals vermeld tot in 1939 bleef verschijnen.

In de jaren dertig was de oude Faure actief in de vredesbeweging en in 1940 trok hij zich terug in Royan nabij Bordeau waar hij twee jaar later, op vierentachtigjarige leeftijd, het leven liet.

MARSEILLE — Salle Rossi, aux Chartreux — MARSEILLE

Le LUNDI 26 SEPTEMBRE 1898, à 8 heures et demie du soir

CONFÉRENCE

Publique et Contradictoire

PAR

SÉBASTIEN FAURE

SUJET TRAITÉ :

Dreyfus est innocent !

AUX HOMMES LIBRES !

Oui, Dreyfus est innocent !

Tous ceux qui ont impartialement étudié l'affaire sont acquis à cette conviction.

La vérité éclate aujourd'hui si lumineuse, si écrasante, que l'État-major et ses complices en sont épouvantés.

Les feuilles Saint-Dominicaines auront beau mettre tout en œuvre pour perpétuer l'erreur, elles auront beau couvrir d'insultes les défenseurs du droit, il faudra bien que le monument de mensonges et de crimes édifié par les Mercier, les Henry, les du Paty de Clam et les Esterhazy s'effondre un jour ou l'autre.

Il dépend des hommes de cœur et d'énergie que ce jour soit proche.

C'est à ceux-là, à *tous*, quelles que soient leur religion, leur race, leurs opinions politiques et leur situation sociale, que je m'adresse.

***

Il faut que toutes les responsabilités soient établies.

Il faut que chacun — si haut placé soit-il — supporte le poids de ses fautes.

Il faut que la conscience publique se soulève et exige la vérité tout entière.

Des décisions prises par des militaires, j'en appelle au bon sens des hommes libres. Des arrêts prononcés par les Conseils de guerre, j'en appelle à la justice du Peuple.

***

Ma certitude est complète, ma conviction inébranlable. J'irai partout propager la vérité et je ne m'arrêterai que lorsque celle-ci sera triomphante.

Que tous ceux qui sont pénétrés de la confiance qui m'anime fassent de même, et, bientôt, si formidable sera l'effort, que l'indignation universelle réclamera et accomplira la liquidation sociale démontrée nécessaire.

SÉBASTIEN FAURE.

Mes conférences sont toujours contradictoires. J'invite tout spécialement à celle-ci — et pour y prendre la parole si bon leur semble — les Nationalistes et les Antisémites.

S'ils ont confiance en leurs affirmations, qu'ils viennent les soumettre à la discussion publique.

Sébastien FAURE.

ENTRÉE : 50 Centimes

Pamflet voor bijeenkomst over de Deryfus-affaire

Klaslokaal met leerlingen van de La Ruche-school

Krantenkop *Ce qu'il faut dire*, 2 april 1916 (anarchistische krant)

Voetnoten

- [1] Gay, Kathlyn (1999). Encyclopedia of Political Anarchy. Santa Barbara: ABC-CLIO. p. 73. ISBN 0-87436-982-7.
- [2] "Especifismo and Synthesis/ Synthesism" by Felipe Corrêa

- [3] Bron: Jan Pelleringfonds: http://janpelleringfonds.be/Geschiedenis/biografieen/Belgen/pubwww/FAURE%20Sebastien.html
- [4] De periode tussen de Eerste en de Tweede Wereldoorlog

From:
https://anarchisme.nl/ - **Anarchisme.nl**

Permanent link:
https://anarchisme.nl/namespace/sebastien_faure?rev=1571220880

Last update: **16/10/19 10:14**